

opusdei.org

Rozważania: wtorek 9 tygodnia okresu zwykłego

Rozważania na wtorek 9.
tygodnia okresu zwykłego.
Proponowane tematy to:
pytanie pozornie bez dobrego
rozwiązania; Cezarowi to, co
należy do Cezara; Bogu to, co
należy do Boga.

04-06-2023

- Pytanie pozornie bez dobrego rozwiązania;

- Cesarowi to, co należy do Cezara;
  - Bogu to, co należy do Boga.
-

PRZYWÓDCY ludu Izraela przez kilka dni próbowali doszukać się niespójności w słowach Jezusa. Przy tej okazji zadali Mu pytanie, które według nich wymagało radykalnego opowiedzenia się po jednej ze stron: „Czy wolno płacić podatek Cesarowi, czy nie?” (Mk 12,14). Warto pamiętać, że dla narodu żydowskiego bycie częścią imperium rzymskiego nie było wcale komfortowe; nie tylko z powodów politycznych, ale także religijnych, ponieważ cześć oddawana cesarzowi była obrazą dla Boga Izraela. Postawili więc Jezusa przed pytaniem, przed którym pozornie nie było ucieczki: gdyby powiedział, że jest to zgodne z prawem, zostałby uznany za zdrajcę

wśród własnego ludu; gdyby powiedział, że tak nie jest, mógłby zostać oskarżony o bunt przeciwko władzom rzymskim.

Swoją odpowiedzią Jezus wznosi się ponad polemikę: „Oddajcie Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga” (Mk 12:17). Z jednej strony przypomina o obowiązkach każdego obywatela wobec państwa: przyznaje, że należy płacić podatek, gdyż wizerunek na monecie należy do Cezara. Z drugiej strony zaś wskazuje również na odpowiedzialność każdego człowieka wobec Boga, gdyż w naszym sercu i duszy odcisnięty jest Boży obraz. Dylemat, jaki starają się postawić przywódcy Izraela, jest zatem tylko pozorny.

Św. Josemaría często przypominał nam, że „nie ma sprzeczności między służeniem Bogu a służeniem ludziom; między spełnianiem praw i

obowiązków obywatelskich a religijnych; między angażowaniem się w budowanie i doskonalenie naszego miasta doczesnego a przekonaniem, że ten świat jest jedynie drogą prowadzącą nas do ojczyzny niebieskiej”^[1]. W rzeczywistości jest odwrotnie: te dwie sfery, gdy są przeżywane w sposób należyty, karmią się wzajemnie. Oddawanie chwały Bogu skłania nas do troski o świat, który wyszedł z Jego rąk i który dał nam jako dziedzictwo; jednocześnie to właśnie w pracy na rzecz bardziej sprawiedliwego świata, ramię w ramię z innymi obywatelami, możemy stać się częścią Bożego dzieła.

„ODDAJCIE Cezarowi to, co należy do Cezara”. Św. Josemaría często powtarzał, że my, chrześcijanie,

funkcjonujemy na tym świecie stopami twardo stąpając po ziemi, ale z głową wzniesioną zawsze ku niebu. W ten sposób wskazywał swoim dzieciom, że „jakakolwiek próba wykręcenia się od uczciwej, codziennej rzeczywistości jest dla was mężczyzn i kobiet należących do świata, sprawą przeciwną woli Boga”^[2]. W naszych obowiązkach i zobowiązaniach wobec społeczeństwa chrześcijanie odnajdują swoją drogę do świętości; jesteśmy powołani, aby poprzez naszą pracę przyczyniać się do ulepszania świata, ożywiać blaskiem Chrystusa wszystkie środowiska i zawody na ziemi.

„Wszystko jest wasze, wy zaś Chrystusa, a Chrystus – Boga” (1 Kor 3, 22-23), wyjaśniał św. Paweł. „Świadomi tej prawdy - napisał prałat Opus Dei - cieszymy się dobrem, które nas otacza i stawiamy czoła wyzwaniom naszych czasów”^[3].

Wielu ludzi, z powodu konfliktów wojennych i ubóstwa w różnych rejonach świata, przeżywa chwile cierpienia i wielkich niedostatków. Słowa św. Pawła są zaproszeniem do uczynienia wyzwań świata naszymi własnymi, zaczynając od tych, które są nam najbliższe: bolesna sytuacja rodzinna, konflikt w pracy, zmęczenie próbami motywowania innych w projekcie, który utknął w martwym punkcie, lub wiele innych sytuacji, które są częścią naszego najbliższego otoczenia.

Wszyscy możemy przyczynić się do walki z trudnościami naszych czasów i naszego otoczenia. Dzięki obcowaniu świętych wiemy, że możemy wspierać się nawzajem poprzez modlitwę i sakramenty. Co więcej, dzięki naszym własnym talentom możemy podejmować działania i poprawiać, na miarę naszych możliwości, życie osób potrzebujących, które mijamy.

„Pośród kryzysów i burz Pan rzuca nam wyzwanie i zachęca do rozbudzenia i uaktywnienia tej solidarności, zdolnej nadać solidność, wsparcie i sens tym czasom, kiedy wszystko zdaje się ponosić klęskę. Niech kreatywność Ducha Świętego zachęca nas do tworzenia nowych form rodzinnej gościnności, owocnego braterstwa i powszechnej solidarności”^[4].

„BOGU TO, CO należy do Boga”. Po przypomnieniu o konieczności płacenia podatków Cezarowi, Jezus wskazuje na znacznie głębszą prawdę: należymy do Boga. Więzy, które tworzymy w społeczeństwie, są ważne, są częścią naszej osobowości i częścią radości i trosk życia. Ale Pan Jezus przypomina nam, że w znacznie głębszym znaczeniu jesteśmy stworzeni na obraz Boży.

„Jeśli na rzymskich monetach był odciśnięty wizerunek Cezara i dlatego to jemu miały być one ofiarowane, to w sercu człowieka jest odbicie Stwórcy, jedyne Pana naszego życia. Autentyczna świeckość nie polega zatem na rezygnacji z wymiaru duchowego, ale na uznaniu, że to właśnie ten wymiar, w sposób radykalny, jest gwarantem naszej wolności i autonomii rzeczywistości ziemskich, dzięki nakazom stwórczej Mądrości, nakazom, które ludzkie sumienie potrafi przyjąć i realizować”^[5].

To Bóg dał nam wszystko, czym jesteśmy. Dlatego możemy przeżywać nasze codzienne życie „w uznaniu naszej fundamentalnej przynależności i w uznaniu w naszym sercu naszego Ojca, który stwarza każdego z nas w jedyny, niepowtarzalny sposób, ale zawsze na obraz swojego umiłowanego Syna”^[6]. Świadomość, że jesteśmy

zależni od Boga, nie czyni nas mniej ludzkimi ani nie osłabia naszych relacji, ale raczej objawia nam inną rzeczywistość: wiedząc, że jesteśmy ukochanymi dziećmi Stwórcy, odkrywamy naszą najwyższą godność, która prowadzi nas do postrzegania siebie jako braci i sióstr. Co więcej, jako chrześcijanie, kiedy oddajemy się rzeczywistości ziemskiej, przywracamy Bogu to, co do Niego należy: w ten sposób możemy zawsze patrzeć w przyszłość z nadzieją i odważnie odpowiadać na wyzwania naszych czasów. Możemy prosić Najświętszą Maryję Pannę, aby z Bożą pomocą czyniła świat lepszym, tak jak czyniła to w swoim domu i w Nazarecie.

.....

[1] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, punkt 165.

[2] Św. Josemaría, *Namiętnie kochać świat*, punkt 114.

[3] Prałat Fernando Ocáriz, *List duszpasterski*, 19-III-2022, nr 7.

[4] Franciszek, *Audiencja*, 2-IX-2020.

[5] Benedykt XVI, *Audiencja*, 17-IX-2008.

[6] Franciszek, *Anioł Pański*, 22-X-2017.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-wtorek-9-tygodnia-czasu-zwyklego/> (15-04-2025)